

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Homines vasis figuli similes, casu citiùs, aut tardiùs frangi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

530 Cap. XLVIII. Inuenes mori, nec contra naturam esse,
Secundò. Id accidit fraude diaboli, pictorem imitantis. Pictor
enim quædam in tabula ita depingit ut longissimè distare vide
antur, quæ tamen in eadem tabula sunt, in qua illa, quæ putas
oculis tuis vicinissima. Sic dæmon sæpe mortem, quæ in propin
quo, immò jam in tergo est, facit longissimè distantem apparere.
Hac fraude plurimi impelluntur, ut pessimè moriantur. Tertiò,
Præsentium bonorum amor ac cura homines ita excæcat, ut non
videant ea, quæ futura sunt, sed ut identidem terrenis intenti,
vitam ducant absque metu. Sic simia canes fugiens, dum in aqua
relucente imagine sua se oblectat & fugere obliuiscitur, capitur.
Sic dum ocreas piscatorum pice illitas induit & ludic, liberta
tem amittit. Maximè verò in spem longioris vitæ inducuntur
juuenes, dum latentes morborum cauñas non vident, neque
sciunt pugnam contrariorum in se, caloris defectum, & exter
na pericula, quas tres esse cauñas diximus, ob quas adole
scientibus mors solet venire ante tempus.

VIII.

Prima & secunda cauña, si secundūm se, & congenitum
temperamentum spectentur, habent sanè certum à natura tem
pus ac terminum sibi præscriptum; plerumque tamen is terminus
à tertia cauña prævenitur & contrahitur. Pugna enim contra
riorum in homine acuitur ab intemperantia, calor nativus in
cenditur à libidine & furore; sæpe etiam calore extrinsecus ad
ueniente calor destruitur naturalis. Quamobrem aut senibus
sibi magis attendentibus ac temperantibus, neque totos con
gios animæ suæ superfundentibus, non tantopere timenda mors
est, quantopere juuenibus; aut saltem his æquè atque illis; quan
do ijsdem constat principijs corruptionis. Quemadmodum vasa
fictilia æquè sunt obnoxia periculo, siue noua sint, siue vetusta;
fictile enim opus, fragile est opus; ita homines pariter omnes
sunt mortales, & mille periculis expositi, siue sint senes, siue ado
lescentes. Si enim figuli officinam ingressus videres mensam,
immò omnem officinam fictilibus vasis refertam, quorum quæ
dam recentia, & adhuc à furno calida; quædam antiqua; alia
parua, alia magna; quædam deformia, quædam elegantia; & è
figulo quereres, quodnam ex illis sit priùs frangendum? respon
deret sine dubio, illud, quod aliquo casu priùs in terram deci
derit,

derit, aut ad murum allidetur. Ita ex hominibus ille prius è vita
decedet, non qui fuerit antiquior, sed quem aliquis casus applau-
serit, duxeritque prius ad sepulchrum. Totus mundus nihil aliud
est, quam quædam figuli officina. *Habemus thesaurum istum*, 2. Cor. 4. 7.
(vitæ, animæ, gratiæ) in vasib[us] fictilib[us], inquit Apostolus: Su. Psal. 2. 9.
mus ergo fragilia vasa: *Tamquam vas signi confinges eos*: & de Isa. 20. 14.
alio dicitur: *commixuetur sicut lagenas signi*. Permittit ergo hæc
vasa, & has lagenas casibus, & naturæ cursui omnipotens gu-
bernator, cuius est naturas rerum non impedire, quas tanta sa-
pientia consilioque produxit.

Quamquam interim, si illius consilia rimemur, nullus fit
in orbe casus; omnia certo fine peraguntur, vel permittuntur.
Nam si à natura velimus ascendere ad naturæ Authorem, &
fontem rerum supernaturalem, qui est Deus, plurimas ille, gra-
uissimasque insuper caussas habet, ob quas sæpe juvenes citius
velit emori, quam senes. Apud Ieremiam legimus, Prophetam Ierem. 18. 1.
jussum ire in domum signi, conspexisseque ibi facientem opus
super rotam, & cum dissipatum esset vas, quod faciebat è luto
in manibus suis, statim fecisse illud vas alio modo. Tum Deus
ad Prophetam: *Numquid sicut signus iste, non potero vobis*
facere? *Ecce sicut lutum in manu signi, sic vos in manu mea?* Rom. 9. 21.
Quod si alia caussa non esset, ea esset, ut Dominus se signum
illum esse ostenderet, qui formauit hominem de limo terra, & Gen. 2. 7.
inspirauit in faciem eius spiraculum vita, & factus est homo in ani-
mam vincentem. Sed & aliae illi suppetunt caussæ. Aliquando
enim relinquit opus suum, donec naturæ infirmitate frangatur,
quando scilicet ita ad gloriam Dei, atque ipius hominis id seruit
utilitatem. Quod si caussa, & culpa interueniat aut parentum,
aut filiorum, aut aliorum, ipse vas suum frangit, &, si placet,
immutat, ut filium illum unicum viduæ, quem ante portas urbis
Naim suscitauit; ut defunctam filiam Archisynagogi, ut ipsum. Luc 7. Luc. 8.
etiam Lazarum fregit, & iterum per resuscitationem immuta-
uit. Sæpe autem, immò plerumque fractum relinquit, quia pauci
sunt, qui à mortuis suscitantur. Adeò ut rectè Mundus hic sit
comparatus carceri, quem rex potens curavit ædificari, & in-
cum coniici multa millia scelerorum hominum; mandans, ut

IX.

Luc 7. Luc. 8.
Ioan. 11.

XXX 2 singulis